

Szakmai vélemény a TÉKA módosításának kérelméhez

Murányi Sándor MÉGSZ-alelnök

Jelenlegi szabályozás:

108. § (1) A gázenergia felhasználása az építmény biztonságát, állékonyságát és az egészséget nem veszélyeztetheti. Gázvezetéket, gázfogyasztó készüléket, gázfelhasználó technológiát, valamint ezek tartozékait építményben alkalmazni csak jogszabály, szabvány és ágazati előírás szerint lehet.

Vélemény: Rendben van, általános követelményt határoz meg. A jogszabályra, szabványra és ágazati előírásra hivatkozás üdvözlendő, mi is ezt hangsúlyozzuk, ennek ellenére a TÉKA párhuzamosan szabályoz, ismételt jogszabályt, szabványt és ágazati előírást! Ez párhuzamos szabályozás, ami jogszerűtlen, és ellentmond a TÉKA azon pontjainak ahol nem vesz tudomást a szabványokról az ágazati előírásokról, és párhuzamos jogszabályokról.

Javaslat: Módosítása nem szükséges.

Jelenlegi szabályozás:

(2) Égéstermék-elvezetés nélküli gázkészülék nem helyezhető el

- a) alvás céljára is szolgáló helyiségben,
 - b) testnevelés, sportolás céljára szolgáló helyiségben,
 - c) nevelési, oktatási rendeltetésű építményekben a 0–18 éves gyermekek, tanulók tartózkodására szolgáló terekben – a taneszköznek minősülő gázkészülékek kivételével
- ↪,
- d) közvetlen természetes szellőzés nélküli helyiségben.

(3) A gázkészülék működéséhez szükséges légtérbővítés, szellőzőnyílás a (2) bekezdésben említett helyiségekre nem nyílhat.

(4) Nevelési, oktatási rendeltetésű építménynek a 0–18 éves gyermekek, tanulók tartózkodására szolgáló helyiségében, terében gázfogyasztó készülék és kapcsolója, automatikája kizárólag akkor helyezhető el, ha ahhoz a gyermekek, tanulók nem férhetnek hozzá.

(5) Gázkészülék nem helyezhető el villamos kezelőhelyiségben.

(6) Nyílt lángú gázfogyasztó készülék a padlószint felett 1,20 méternél alacsonyabban lévő benyúló, forgó ablakszárny alatt nem helyezhető el.

Vélemény:

Ezek a pontok szinte szó szerint, hiánytalanul megtalálhatók a gázipari szabályozásban! Teljesen felesleges ugyanazt több helyen szabályba foglalni, és ha ragaszkodunk a párhuzamos szabályozás tilalmához, akkor inkább a gázipari szabályozásban van helye, mint a településrendezési és építési követelmények között.

Javaslat: A teljes (2) pont teljes törlését javasoljuk a TÉKA-ból.

Jelenlegi szabályozás:

109. § (1) Homlokzati égéstermék-kivezetést létesíteni – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – építmény, építményrész homlokzatán nem lehet.

Vélemény:

A kategorikus tiltás nem célszerű. Új épület esetén nyilván kerülni kell a homlokzati kivezetést. Minden szakmának el kell fogadnia azt, hogy a homlokzaton megjelenő gépészeti berendezés ritka esetben segíti az épület esztétikáját, ezért a tetőt kell előnyben részesíteni azok céljára. Ennek eldöntését az épületet tervező építészre és a vele szorosan együttműködő épületgépészre célszerű bízni olyan esetekben amikor az oldalfali kivezetés jobb megoldás. Pld: lapos tetejű épületek, ahol cél az épület tömegét és határoló vonalait letisztult alakzatban hagyni.

Járható a környezetbe illeszkedő tetők esetén

Hosszan elnyúló terasz szerű lépcsőzetesen emelkedő épületegyüttesek esetén.

Természetesen nem a fő homlokzaton.

Az építésznek ugyanígy meg kell oldani az esetleg zavaró:

külső kamera

mozgás érzékelő

szellőző nyilas

az esetleges kéményhez előírt hágcsó, lépcső, korlát

riasztó kültéri egysége

parabola antenna

stb. elhelyezkedését.

Javaslat:

109. § (1) Homlokzati égéstermék-kivezetést létesíteni – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – új építmény, építményrész homlokzatán csak különösen indokolt esetben lehet, ha a függőleges kivezetés építészeti, műszaki, gazdasági okokból nem megvalósítható. A megvalósítás akadályát az épület tervezőjének ismertetnie, és indokolnia kell.

Jelenlegi szabályozás:

(2) Homlokzati égéstermék-kivezetési hely létesíthető – ha a kivezetési helytől mért 10,0 m távolságon belül nincs épület – a meglévő többszintes épület homlokzatán, azzal, hogy 6 kilowattnál nagyobb hőteljesítményű lakásfűtő és azzal együtt vagy külön vízmelegítő gázfogyasztó készülék homlokzati kivezetésének tengelyétől mért 2,0–2,0 méteres sávban a kivezetés felett a teljes épületmagasságra vonatkozóan a homlokzaton szellőztetésre szolgáló nyílás vagy nyílászáró nincs.

Vélemény:

A jelenlegi korlátozás technikailag elavult. A több méteres védőtávolság sohasem volt indokolt.

Az oldalfali kivezetések 1980 körül kezdtek elterjedni jellemzően a FÉG ZC18-21 kazánok, és a ZV4 vízmelegítők. Ezek gravitációsan működő C 11(zárt égéster, ventilátort nem tartalmaz) típusok voltak. Az alumínium ételhordó alakú külső szerelvényről ismerhetők fel. Gyakorlatilag vetőtávolságuk nem volt, éppen kiköhögték az égéstermékét. Ezeknél a készülékeknél a kivezetéssel szembeni távolságnak jelentősége nem volt, viszont erősen szennyezte a kivezetés feletti falszakaszt, ezért kétoldali 40-50 centiméteres védőtávolság indokolt lehetett volna. Ma már ezek a készülékek nem telepíthetők.

Második generáció az úgynevezett turbó kazánok voltak. Kialakításuk C 12 (zárt égéster, ventilátor az égő után.) Ezeknél a típusoknál a cél az intenzív égéstermék eltávolítás volt, kiváltva a gravitációs zárt égésterű kazánok hátrányait. Ezek a készülékek jelentős vetőtávolsággal rendelkeznek, itt az oldalirányú védő távolság szinte közömbös, a készülék előtti távolság reálisan a mérések szerint maximum 2 méter. Ezek a készülékeknél már beszélhetünk izotermikus légsugárról. Ilyenkor a kiáramlás egy rövid egyenes szakasz után ívelten felhajlik és közben intenzíven fel hígul. Ez a magas égéstermék hőmérséklet miatt jelentős. A berendezés teljesítménye csak szűk határok között volt szabályozható, a ventilátor fix fordulata és elhelyezése miatt. Ma már ezek a készülékek nem telepíthetők.

Harmadik generációnak a jelenleg a köznyelvben kondenzációs berendezések számítanak.

Itt a működési mód C13 (zárt égésterű, ventilátor az égő előtt.) Ebben az esetben a gáz levegő arány az égő előtt kerül beállításra, így a készülék teljesítménye, és ezzel együtt az égéstermék kiáramlási képe és maga az égéstermék mennyisége a lehetőség szerint a minimumra korlátozott az energia maximális megtakarítása miatt. Ma már a prémium készülékek olyan adaptációs technikával rendelkeznek, amivel alkalmazkodnak a beérkező gáz minőségéhez néhány másodperc alatt, amíg az előző generációknak ilyenkor az égéstermék összetétele változott, természetesen a fogyasztó számára észrevehetetlen (?) mértékben.

A kondenzációs technikából adódik, hogy a lehűtött égéstermék miatt bizonyos külső légköri viszonyok esetén látványos páráképet mutatnak, amit az átlagember „füstnek” érzékel. Klasszikus füst képződése nyilván lehetetlen, a készülék hibára áll ki akkor amikor ilyen üzemzavar fellép.

Ma már a lecsökkent fűtési hőigények, és az indirekt tárolóval végzett melegvíz készítésnél alkalmazott hőcserélő korlátozott méretre miatt, a készülékek teljesítménye lakások, és normál méretű családi házaknál mérhetően ritkán megy 6 kW fölé. Ezt mindenképpen figyelembe kell venni,

hiszen minden szakma ezen dolgozik évtizedek óta. Csak ez a tény önmagában is indokolja az ésszerűtlen előírás megváltoztatását.

Alapjában csökken a gázfűtés használata a 70kW alatti tartományban, várhatóan önmagától megvalósul az égéstermék elvezetés probléma, de nem az életnek kellene alkotni a szabályokat, hanem a szabályoknak kellene hatással lenni az élhető körülményekre.

Meglévő épületek elavult, környezettszennyező készülékeinek legális cseréjét évtizedek óta megakadályozta az OTÉK tiltása, ami nem jelenti azt, hogy nem alakult ki iparág az illegális cserére. Ez a tény az elérendő biztonsági szintet csökkenti, támogatja a fekete gazdaságot, és a fogyasztót indokolatlan költségekre kényszeríti.

Az égéstermék kivezetések homlokzaton történő elhelyezésének távolságait a MSZ EN 15287-2 (Égéstermék-elvezető berendezések. Égéstermék-elvezető berendezések tervezése, kivitelezése és üzembe helyezése. 2. rész: Zárt égésterű tüzelőberendezések égéstermék-elvezető berendezései) szabvány tartalmazza

javaslat:

(2) Meglévő épületeknél 6 kilowattnál nagyobb hőteljesítményű gázfogyasztó készülékek homlokzati kivezetését a gázfogyasztó készülékekre vonatkozó szabályozás szerint kell kialakítani. A kivezetések elhelyezkedéséről szóló szabványok alkalmazását úgy kell tekinteni, hogy az égéstermék kivezetése a szabályoknak megfelel.